

[Hoff.]

serer mig, er, om der er blevet udpeget en saadan Komité, og om der er nogen Tonnage at fordele.

Til sidst vil jeg gerne gøre det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsens Ord til mine med Hensyn til det overordentlig knudrede og indviklede Sprog, som kendetegner Oversættelsen af Traktaten. Den er meget vanskelig at finde ud af. Den er sikkert korrekt oversat, men der er noget af det, som sprogligt set ikke er særlig heldigt. I Artikel 1, hvor der er Tale om Kategori B, er det vanskeligt at se, om Handelsskibe og Fartøjer til indenlandsk Transport er to forskellige Grupper, eller om der er Tale om Handelsskibe til indenlandsk Transport. Under Artikel 8 tales der om Ofre for tyske Handlinger, der ikke kan repatrieres. Nej, naturligvis kan tyske Handlinger ikke repatrieres; men efter almindelig dansk Sprogbrug maa dette Ord henføres til de tyske Handlinger. Endelig staar der i Afsnit II, Artikel 3 B: „Bureauets Præsident er Frankrigs Delegerede“. Der menes det omvendte: Frankrigs Delegerede er Bureauets Præsident. Selvfølgelig er det Bagateller, men det vilde være en Fordel, om man i en saa officiel Tryksag som denne forbedrede Sproget noget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Ratifikationen.

Søren Olesen: Ogsaa mit Parti kan tiltræde Ratifikationen af dette Forslag til Rigsdagsbeslutning. Det er kun rimeligt, at Danmark kræver sin Del af Erstatningerne; men det er maaske tvivlsomt, om de bliver saa store og værdifulde, som man tænker sig. Det er ikke helt klart for mig og maaske ikke for ret mange, hvor store Dele af de danske Værdier, der fandtes her i Danmark, og som Tyskerne tilegnede sig, der skal regnes som Krigsbytte, og som derfor skal fradrages den Erstatning, som vi til sin Tid skal have. Der er jo mange forskellige Ting, der paa den Maade blev taget enten som Penge, der blev udbetalt af Nationalbanken, eller Ting, som direkte blev overtaget af Tyskerne. Saa vidt jeg har forstaaet, skal disse Ting først fradrages i den Erstatning, som vi skal have, selv om de fuldt ud var af dansk Oprindelse og var vore egne. Ogsaa en Del Privatejendom blev taget paa den Maade, f. Eks. Automobile; maaske skal de paa samme Maade regnes som Krigsbytte og fradrages den Erstatning, vi eventuelt kan faa.

Med Hensyn til de tyske industrielle Anlæg, som vi eventuelt kunde faa Andel i,

kunde det maaske for Erhvervene her i Landet synes tiltalende at faa Del i saadanne industrielle Anlæg. Men jeg vil gerne udtale, at jeg ser saadan paa det, at man her er inde paa en Vej, som let i Fremtiden kan blive til stor Skade i det økonomiske Liv ved Ordningen af Europas Forhold. Forholdet er nemlig det, at Tyskland har haft Industrier, som Tyskerne specielt var inde i og havde Betingelse for at drive paa en Maade, som ikke alene var til Fordel for deres eget Land, men ogsaa var fordelagtige for de Lande, der laa rundt omkring, og som skulde samhandle med dem. Jeg tror, det vil blive en tvivlsom Fordel, ogsaa for vort Land, at skulle overtage saadanne Industrier, som vi maaske ikke vil kunne udbygge nær saa godt, som Tyskland kunde. Vi vil sikkert være bedre tjent med at kunne handle med Tyskland engang i Fremtiden, ligesom vi gjorde før, og levere Varer, som vi har gode Betingelser for at levere, og til Gengæld faa saadanne Varer, som Tyskland har de bedste Betingelser for at levere til billig Pris. Jeg tror ikke, vi skal være alt for ivrige efter at faa Del i disse industrielle Anlæg og Fabrikker. Men naturligvis, kan vi sige, er det absolut Mening, at Tyskland skal afklædes for sine Industrieanlæg, kan vi lige saa godt tage vor Part af Rovet, som de øvrige Nationer kan. Men at det vil blive nogen særlig Fordel for de Lande, som overtager Industrierne, er ikke sikkert, samtidig med at det skaber et Problem, som allerede er begyndt at vise sig i Tyskland, nemlig Vanskeligheden ved at skaffe Beskæftigelse. Det kan komme til at hvile som en Byrde paa de andre Lande, som rent ud sagt skal yde Tyskland Socialforsorg i Stedet, og det er dog en tvivlsom Fordel.

I øvrigt kan vi jo ikke ændre noget ved Ordlyden af det, der staar i Overenskomsten, og vi vil, som sagt, tiltræde Ratifikationen.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, som de har givet Forslaget, og vil forsøge at besvare saa mange som muligt af de Spørgsmaal, de har stillet.

For det første er der Hovedspørgsmaalet, hvad Procenterne 0,25 og 0,35 egentlig betyder. Dér vil jeg gerne for Klarheds Skyld sige, at disse Procenter har ingen Relation til Størrelsen af det danske Erstatningskrav. Det er ikke saadan, at det betyder $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ pCt. af de 11 600 Mill. Kr., vi har anmeldt, men det betyder den Procentdel, den Kvota, som vi efter Traktaten kan gøre Krav paa af den Del af det tyske Konkursbo, som kommer i Betragtning